

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 18. 19. & 20. lib. 1. Regum, in quibus describitur Jonathæ erga Davidem benevolentia. Saulis odium & invidia, liberatio Davidis à nece. Iracundia Saulis in Davidem, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 18. 19. & 20. lib. 1. Regum, in quibus describitur Jonathas erga Davidem benevolentia. Saulis odium & invidia, liberatio Davidis à nece. Iracundia Saulis in Davidem, ejusque fuga & Abimelech.

Considera 1. **F**Actum illud, quod Davidem inter & Jonathan contigit, fuisse clarissimam amoris Christi erga homines, & quidem gravissimos peccatores figuram. *Expoliavit se Jonathas tunicam, ait S. textus cap. 18. v. 3. quâ erat indutus, & dedit eam David &c.* Haud aliter Christus in crucem agendus suâ tunicam inconsultilî exui voluit, ut eam impertiretur hominibus, & quidem pessimis, denotans per hoc: nullas dari animas adeò impias & rebelles, quibus sanguinis sui pretium noluerit communicari; Sacratissimam enim vestem, omnibus Regum ornamentis longè præstantiorem, nec charissimo suo Joanni, nec virginæ suæ matri, nec Cyrenæo de se optimè merito obrulit, sed crudelissimis Lictoribus & carnificibus reliquit. *Quare ò Christiane peccator! verbis S. Chrysostomi de Chanaanâ te alloquitur: noli, inquit, mihi dicere, perii: quid mihi restat? noli dicere, peccavi, quid faciam? medicum habes, qui potest, & vult sanare.* Imò alterum Jonathan habes, qui propriâ voluit exui tunicam, ut tu ad summam animæ tuæ gloriam Immortalitatis beatæ stolâ vestiarius: atque hinc Blossius part. 2. c. 1. testatur: Christum B. Catharinæ Senens. apparentem, dixisse: se à peccatoribus in extrema mortis lucta desperantibus gravius offendi, & illò peccatò sibi magis esse injurios, quam reliquis omnibus, per vitam commissis: desperantem enim apertè contemnere infinitam Misericordiam &c.

Porro sicut insigne Amoris indicium hîc dederat Jonathas filius Saulis, erga Davidem tam liberalis & beneficus existens, ita infame dedit indicium extremæ invidiæ Saul Jonathæ Pater, Davidem de Goliath triumphantem, & hac de causa omnium ore laudatum, variis persequendò modis, est herile invidus homo simillimus Heli sacerdoti de Silo, non valenti lucernam intueri nisi extinctam, & suo lumine destitutam, est pariter simillimus serpentibus Indiæ, qui aromaticas arbores, dum maximè florent, corrodere nituntur. *Horribile est odium Invidiæ, asserit S. Thomas Doctor Angel. in Genes. c. 37. quia omnia motiva amoris precipua summè*

summè vertit in oppositum: accipit enim ut sibi contrarissima, quæ amantissima sunt. Hinc Christiane, cane pejus fugias caninam invidiam. Aut si ab aliis cogaris invidiam cum Davide perpeti, exemplum divinæ Providentiæ in ipso respicias, quod tibi solatio sit. Cerne enim, quàm gravibus periculis, ab invidia contra illum excitatis, hîc ereptus sit, nunc defensus à Jonatha, nunc depositus per fenestram à Michol filia Saul, statuam ejus in lecto ponente.

N. 254.

Considera 2. Quàm effrenis & stolidi passio sit iracundia, ut hominem sibi deditum non tantum in externos & inimicos faciat crudelem, sed etiam in propinquos, amicos & benefactores. Erat David Saulis fulcrum, ejus contra hostes forte præsidium, contra Dæmonem scutum, quin & gener ipsius: & tamen stimulante iracundiâ mortem ei continuo machinabatur. Optimè ergo S. Basilius homil. de ira, passionem hanc vocat *momentaneam quandam insaniam*. Non enim sic fumus impedit oculos à visu rerum illarum, quæ pedibus adjacent, sicut iracundia rationem offuscat, ut considerare nequeat, quid rerum circa se agatur. Et sicut nullus solis apparet radius, quando commotæ nubes Cælum quaquaversum occupant, nec fons turbatus insipientis reddit imaginem, quam tamen tranquillus ostendit, ita homo irâ abreptus, omni Rationis Luce usuque caret. Hinc Prisco Catoni proverbium fuit: *iratum ab insano non nisi tempore distare*. Epicurus quoque de effectibus iræ quæsitus teste Senecâ Epist. 18. responso dedit: *immodica ira insaniam gignit*. Lubeat etiam quasdam audire pœnas, quas per iracundiam merentur tales insani. Apocalypseos 12. venit Diabolus habens iram magnam, sed sese vidit projectum esse de Cœlo in terram. Holofernes Judith. 5. intelligens: filios Israël sumptis armis sese ei opposituros, nimio furore exarsit, sed capite per manum Judith minutus, iram hanc satîs luit. Amor contra Hebræos iracundiâ inflammatus, pœnam dedit, ex patibulo suspensus. Esther 3. Herodes Rex, videns se à Magis delusum, iratus: jussit interfici omnes pueros in Bethlehem abimatu & infra, sed miserrimè interiit. Matth. 2. O Christiane Lector! nonne sæpius contingit: te quoque insanire irascendô, si vel levî verbô non dicam verberare offenderis? an nescis: *vivum stultum interfici ab ira*? planè sicut vespa irritata non tantum in homines, sed etiam in saxa & parietes cæcô modô impingens, non his, sed sibi ipsi nocumento est, dum perdit aculeum, quô armatur: sic tu cæcam passionem secutus, dum aliis damnum inten-

tas,

tas, tibi ipsi damno es. Et licet non habeas Deum iræ tuæ vindicem, ut habere illi, quos paulò ante memoraveram, habebis saltem ipsam passionem tui carnificem. Noverat hoc S. Ephrem, à natura iracundiæ nimium deditus, & hinc eam admodò temperare studuit, ut cum semel ejus socius fregisset ollam, & cibos omnes effudisset, nequidquam inde motus: *bonò sis animò, dixit, ad cibum usque eamus, cum ipse ad nos non venerit, sicque ollæ fractæ assidens sumpsit prandium.* Sozomen. lib. 3. hist. Eccles.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 21. 22. & 23. lib. 1. Regum, in quibus describitur Davidis & sociorum refectio per panes Propositionum. Fuga ab Achis, secessus in Odollam. Mansio in silva, & amica ejus visitatio per Jonathanam.

Considera I. **S**I in Davide, in sociis vel servis ejus *Panes Propositionum* N. 255. manducaturus, tanta corporum Castitas & continentia fuerit requisita: ut Abimelech Sacerdos famelicis Panes istos penitus denegasset, nisi illico audiisset, eos à mulierum commercio mundos, cælibem egisse noctem; quanta corporum castitas exigatur ab illis, qui ipsum Domini corpus virgineum sunt sumpturi? non absque speciali Mysterio Deus florere voluit Virgam in electione Aaronis in Sacerdotem: quia teste Orig. homil. 21. in lib. Num. *illius tantum est offerre, & sumere Sacrificium indefinens, qui indefinenti ac florida se devoverit castitati.* Habet quidem materialis ille syderum Rector Phabus: ut lutea pertransiens loca, nullas contrahat maculas; sed æternus Justitiæ Sol, in incruento Altaris Sacrificio offerendus, & sumendus conqueritur quandoque per Prophetam Ezechielem cap. 12. *Sacerdotes polluerunt Sanctuaria, & inquinabar in medio eorum.* Aaron cum filiis suis Altare Sacrum accessurus jussu Dei femoralibus succingi debuit, certò moriturus in pœnam, nî ceremoniæ huic habuisset morem Exodi 28. hoc Decretum Dei utilissimâ indagine perscrutans S. Bruno: postquam vestes istas, continentia Sacerdotalis symbolum esse agnovit, tandem conclusit lib. de ornament. Eccles. cap. 9. *valdè timendum est, ne sortè moriantur. Si non vis mori, aut Castitatem custodi, aut Altare non accede. Hinc est, quòd nos servi Salomonis inter cetera Eboris pulchritudi-*